

[Gammelgaard]

udviklingen i det danske samfund i en mere positiv retning.

Til sidst vil jeg gerne takke finansudvalgets sekretariat for den beredvillighed, med hvilken man altid har stået til rådighed med hjælp og bistand i forbindelse med hele arbejdet omkring finansloven, og jeg vil gerne takke finansudvalgets formand for hans saglige ledelse af drøftelserne omkring indeværende års finanslovsforslag.

Fogh Rasmussen (V):

Indledningsvis kunne der være grund til at takke finansudvalgets sekretariat for det store arbejde, der er udført i forbindelse med gennemgangen af årets forslag til finanslov. Vi ved alle sammen, at det netop i år ikke har været nogen særlig nem opgave, men den er blevet udført med stor dygtighed og effektivitet. Arbejdet er jo ikke blevet nemmere af, at der tiltrådte en ny regering midt under folketingets behandling af forslaget til finanslov, et forhold, der også afspejles i de ekstraordinært mange ændringsforslag fra regeringen.

Venstre kan tilslutte sig de ændringsforslag til finansloven, som er stillet af regeringen. Disse ændringsforslag er udtryk for den nye regerings ønske om på en grundlæggende måde at omlægge hele den økonomiske politik. Et resultat af regeringens ændringsforslag er, at statens drifts-, anlægs- og udlånsunderskud bliver reduceret fra godt 80 mia kr. til forventet 69 mia kr. i 1983. Et resultat af ændringsforslagene vil være, at der i realiteten etableres en nulvækst på statens budget. Det er vi tilfredse med, men vi er jo også alle sammen klar over, at det er nogle vældige kræfter på statsfinanserne, vi er oppe imod. Det kommer bl.a. til udtryk ved, at trods den kæmpeanstrengelse, det har været at få et flertals tilslutning til en række af de spareforslag, som regeringen har lagt frem, vokser drifts- og anlægsunderskuddet alligevel fra 1982 til 1983, men det ville altså være vokset endnu voldsommere, hvis ikke denne indsats var gjort. Det viser, at der under alle omstændigheder, selv om regeringens ændringsforslag bliver vedtaget, ikke er nogen som helst anledning til at slække på indsatsen, men at der i højeste grad er grund til at være opmærksom på udviklingen i statsbudgettet.

Vi får i morgen lejlighed til en mere generel debat på grundlag af den samlede finans-

lov, og derfor skal jeg ikke her komme yderligere ind på de mere generelle betragtninger om den økonomiske politik.

Fra fremskridtspartiet er der fremsat et omfattende ændringsforslag, som lægger op til så at sige en helt ny finanslov. Der skal da ikke fra vor side lyde et eneste ondt ord til fremskridtspartiet, fordi man har valgt at samle alle de mange ændringsforslag i ét samlet værk. Det gør det på sin vis mere overskueligt.

Den grundfilosofi, som fremskridtspartiets mange forslag hviler på, er, at vi skal sætte skatterne ned, til gengæld skal statens udgifter også sættes ned, og folk skal så selv betale for de ydelser, som før er blevet helt eller delvis finansieret af det offentlige. Der kunne være grund til at gøre flere bemærkninger om det, selv om en mere generel omtale af det store værk fra fremskridtspartiet nok mere egner sig til generaldebatten om finansloven i morgen.

Men én af de bemærkninger, der kan være grund til at gøre allerede nu, er den, at man i hvert fald skal være opmærksom på, at det jo ikke er sådan, at folk slipper billigere, fordi man gennemfører fremskridtspartiets forslag om skattenedsættelser, for det betyder bare, at det, man før betalte via sin skattebillet, kommer man nu selv til at betale. Det har jo så selvfølgelig nogle fordelingsmæssige virkninger, som man så alt efter temperement kan gå langt eller ikke så langt ind i.

Den anden bemærkning, der er at gøre, er den, at en så drastisk omflytning af midlerne i det danske samfund, som fremskridtspartiet har lagt op til, ikke kan undgå at få nogle dybtgående følger for hele samfundsøkonomien. Bl. a. må man gå ud fra, at i det tilfælde, at folk får, skal vi sige øget deres rådighedsbeløb på én gang, fordi man letter skattetrykket i det omfang, som fremskridtspartiet lægger op til, vil der på kort sigt blive nogle ganske skæbnesvangre følger for betalingsbalancen.

Jeg har ikke hermed sagt, at vi er uenige i den grundfilosofi, som fremskridtspartiets forslag bygger på, for vi mener også, at der er behov for en sænkning af det samlede skattetryk og for en gradvis omflytning af ressourcer i samfundet fra den offentlige til den private sektor. Men en så massiv omflytning på én gang for året 1983, som fremskridtspartiet her lægger op til, kan vi ikke